

Вдовіченко О. С.

ФСП НТУУ «КП»

Науковий керівник:

Мисливий В. А., д.ю.н., професор, факультет соціології та права НТУУ
«КП».

ВИЗНАЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ПОНЯТЬ ТА ПРИНЦИПІВ ПОВ'ЯЗАНИХ З ФУНКЦІОНУВАННЯМ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Поняття Інтернет можна визначити, як *всесвітню базу даних*, яка включає різноманітні інформаційні масиви або іншими словами бази даних, які складаються з даних, документів, текстів, які об'єднані між собою транскордонною телекомунікаційною інформаційною павутиною або мережею.

Саме поняття Інтернету в українському законодавстві міститься в Законі України «Про телекомунікації».

Саме завдяки цьому визначенню можливо дати формулювання найбільш важливим ознакам мережі Інтернет, за допомогою яких виражається правове регулювання функцій цієї мережі.

Важливо зазначити, що Інтернет являє собою інформаційну систему, тобто це неподільна єдність засобів для обробки, зберігання, накопичення, передачі даних та телекомунікаційних мереж.

Окрім цього Інтернет, як інформаційна система має декілька додаткових ознак, завдяки яким може відрізнитися від закритих, локальних або спеціалізованих інформаційних систем. До них відносяться банківські, військові комп'ютерні системи та мережі установ, підприємств та організацій. До цих додаткових ознак можна віднести *всесвітній характер доступу*, це виражається в тому, що Інтернет є повністю відкритим для доступу з будь-якої точки Світу. Проте для цього обов'язковою умовою є наявність необхідного обладнання. Також до ознак можна віднести *загальність характеру доступу*, тобто наявність можливості у будь-якої особи отримувати доступ та вільно користуватися основними послугами Інтернету. При цьому не отримувати додаткові обмеження та дозволи.

Варто зазначити, що важливою характеристикою Інтернету є глобальний адресний простір, тобто адреси в мережі Інтернет, використовуючи які окремі Інтернет-сторінки зв'язуються між собою та впорядковуються. Завдяки цьому користувач має можливість переходу від одного інформаційного ресурсу до іншого.

Термін «адреса мережі Інтернет» надається в Законі України «Про телекомунікації». По суті це відповідна назва, яка присвоюється певному інформаційному ресурсу – Інтернет-сторінці.

Окремої уваги вартий термін, який використовується у національних та міжнародних актах, а саме «національний сегмент мережі Інтернет». Цей термін визначає адреси Інтернету, яким, відповідно до визначення міжнародними стандартами, присвоюється код відповідної країни. За кожною державою закріплюється право визначати нормативно-правові стандарти та умови реєстрації, адміністрування та використання таких адрес. Українському сегментові Інтернету належать інформаційні ресурси, які мають адреси, створені на домені – UA.

Отже, проаналізувавши тлумачення поняття «Інтернет» можна зазначити основні підходи до правових аспектів цього явища, а саме:

Інтернет не є суб'єктом права, тобто це лише об'єднання інформаційних ресурсів та інформаційного обладнання. Але Інтернет не є юридичною особою, міжнародною організацією або іншою структурою, яка може вступати в правовідносини.

Інтернет не є об'єктом права, тобто мережа Інтернет не має певного конкретного власника. Так само, як немає суб'єкта, який би контролював більшу частину мережі.

Інтернет має певні складові, які дозволяють йому функціонувати. До цих складників відносять провайдерів (компанії, які за відповідну плату надають технічну можливість доступу до мережі Інтернет), власників серверів та користувачів послуг Інтернету, які є споживачами інформації.

Використання можливостей мережі Інтернет надає змогу здійснювати наступні форми діяльності: 1. Можливість підготувати членів суспільства до

роботи на персональних комп'ютерах. 2. Можливість здійснювати купівлю-продаж товарів та послуг в мережі, надання можливостей для комунікації та зв'язку. 3. Кожен може отримати повну та достовірну інформацію. 4. Здійснення миттєвої комунікації.

Для того, щоб визначити види інформаційної діяльності, яка здійснюється за допомогою мережі Інтернет важливим є зазначення основних способів розповсюдження інформації з її допомогою: це може бути активний спосіб, коли розповсюдження відбувається за допомогою електронної пошти, та пасивний спосіб, коли споживач сам звертається за відповідною інформацією, що попередньо розміщується на електронних сторінках.

Отже, саме завдяки використанню та розвитку Інтернету інформаційний простір має можливість активного формування, що є основою інформаційного суспільства.

Зараз глобальна мережа є важливою складовою розвитку інформаційного суспільства. Проте, все більш актуальними стають проблеми у сфері правового регулювання використання мережі Інтернет.

Це викликано тим, що відсутній єдиний з правової точки зору підхід саме до усвідомлення віртуального простору Інтернету. Приводом для цього є брак ретельного вивчення та опрацювання окремих ґрунтовних нормативних положень. Варто зазначити, що глобальна мережа не перебуває під суверенітетом будь-якої держави. Крім того, кожна конкретна держава може здійснювати законодавчий контроль не над самою мережею, а лише над користувачами ресурсів цієї мережі.